

6. АТАНАСЪ Т. БЕНДЕРЕВЪ.

Роденъ на 25 мартъ 1859 година въ Горна-Орѣховица отъ родители: Тодоръ Недевъ търговецъ и Тодора Димова, на който бащата ималъ потеклото си отъ Тръвна, а майка му отъ В.-Търново. Замѣсенъ въ възстанието, избухнало въ Петропавловския манастиръ при Лѣсковецъ презъ 1856 година, подигнато и организирано по нареждане на великия деецъ за нашето освобождение Георги Ст. Раковски отъ известната чета на капитанъ Никола, бащата на Атанасъ

Фиг. 37. Атанасъ Т. Бендеревъ.

Бендеревъ забѣгналъ въ Ромѣния, гдето като изгнаникъ и емигрантъ умрѣлъ далечъ отъ родния край въ Галацъ презъ 1868 година безъ да види родината си освободена.

Първоначалното си образование получилъ до трети класъ въ родния си градъ, следъ това следвалъ до пети класъ въ Габровската мъжка гимназия, която напуска въ 1875 година и взима участие въ подготвяне възстанието въ Горна-Орѣховица презъ 1876 година.

Същата година Атанасъ Бендеревъ става учителъ на второ отдѣление въ началното училище въ килията на църквата „Св. Георги“ и се сближава съ Иванъ Пановъ и Георги Измирлиевъ Македончето, като сподвижникъ на дѣлото.

Спасенъ отъ смъртта следъ предателството на Гор.-Орѣховското възстание, Бендеревъ избѣгва въ сръбската крепостъ Кладово, гдето се сформировала IV Българска доброволческа чета, подъ командата на руския капитанъ Филиповичъ Зандрикъ, а войводата на четата е билъ Тодоръ Велковъ отъ гр. Бердянскъ. Бендеревъ е билъ адютантъ на четата, която брояла 250 души.

Сждбата на тая чета била трагична. Боейки се, че четата ще хване Балкана и нахълта въ България, сръбското начальство отпуснало само по 5 патрона на пушка, които патрони били изразходвани въ разстояние на половинъ часъ противъ единъ турски параходъ, който се появилъ при Видинъ. Турцитѣ нападнали тази чета, която безъ патрони, почти цѣлата била унищожена. Спасили се около 50 четници, между които билъ и Бендеревъ.